

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.482 van 9 december 2014
in de zaak A. 210.548/X-15.632.**

In zake : 1. de VERENIGING DER BELGISCHE FOORNIJVERAARS
 2. de VERDEDIGING DER BELGISCHE FOORREIZIGERS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Konstantijn Roelandt
 kantoor houdend te 2221 Heist-op-den-Berg
 Dorpsstraat 91
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Roland Pockele-Dilles en Frederik Emmerechts
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Stoopstraat 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 oktober 2013, strekt tot de
nietigverklaring van :

“1. Het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van
de stad Antwerpen dd. 6 mei 2013 waarbij de onderhandse overeenkomst
m.b.t. de Gedempte Zuiderdokken tussen het College van Burgemeester en
Schepenen van de stad Antwerpen en de 6 klagers werd goedgekeurd

2. Het besluit van de gemeenteraad van de stad Antwerpen dd. 27
mei 2013 houdende de bekrachtiging van de onderhandse overeenkomst
m.b.t. de Gedempte Zuiderdokken.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2014.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Caroline De Mulder, die *loco* advocaat Konstantijn Roelandt verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Frederik Emmerechts, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1.1. Op 6 mei 2013 sluit de verwerende partij met zes inwoners een “onderhandse overeenkomst” met de “bedoeling om, door middel van de hierna volgende wederzijdse engagementen, op onherroepelijke en definitieve wijze een einde te stellen aan de hangende geschillen zonder dat partijen hierbij de

gegrondheid van de aanspraken van de andere partij erkennen”. Die “hangende geschillen” hebben, naar luid van de overeenkomst, betrekking op de “betwisting gerezen [tussen partijen] omtrent de wettigheid van het GRUP Binnenstad Antwerpen wat betreft het gebied ‘Gedempte Zuiderdokken’ alsook omtrent de wettigheid van de organisatie en exploitatie van hoogdynamische activiteiten op de ‘Gedempte Zuiderdokken’, conform de aanduiding op het plan in bijlage”, waarbij de zes inwoners stellen “dat zij hiervan abnormale burenhinder [ondervinden]”.

3.1.2. In artikel 1 van de overeenkomst worden “wederzijdse engagementen” aangegaan wat betreft de “Sinksenfoor”, “andere hoogdynamische evenementen”, “alle andere evenementen dan de Sinksenfoor”, “de stedenbouwkundige invulling van het plein” en “de procedurekosten”.

3.1.3. Wat de “Sinksenfoor” betreft, verbindt de verwerende partij zich er onder meer toe om deze “vanaf 2015 onder geen enkel beding meer te laten doorgaan / toe te staan op de Gedempte Zuiderdokken” en worden voor de nog toegestane edities van 2013 (18 mei tot en met 23 juni 2013) en 2014 (7 juni tot en met 13 juli 2014) de toepasselijke bepalingen van de politiecodex in herinnering gebracht. De verwerende partij zal strikt toezien op de naleving van die regels door middel van preventieve geluidscontroles, “minimaal één maal daags” tijdens de avond, en een verhoogde geluidscontroles “in geval van gegronde klachten”. Ook het opstellen en afbreken van de foor wordt aan tijdslimieten gebonden en drie met naam genoemde attracties worden “in de mate van het mogelijke geherlocaliseerd”.

3.1.4. De verwerende partij verbindt zich er ook toe om “andere grote evenementen die een hoogdynamisch karakter hebben, enkel onder [...] restrictieve voorwaarden” te laten plaatsvinden op de Gedempte Zuiderdokken, waarna de criteria worden opgesomd om te kunnen spreken van een dergelijk evenement en een maximale termijn voor dergelijke evenementen wordt vastgelegd.

3.1.5. Wat betreft “alle andere evenementen dan de Sinksenfoor”, bepaalt de overeenkomst dat deze “in de mate van het mogelijke [zullen] doorgaan op de Zuidelijke kop van het plein”, dat “in de mate van het mogelijke en telkens opnieuw *in concreto* te bepalen” zekere “richtlijnen qua geluid gevolgd [worden]”.

3.1.6. Over de “stedenbouwkundige invulling van het plein” leert de overeenkomst dat de verwerende partij “zich onvoorwaardelijk [engageert]” dat er “[u]iterlijk tegen eind 2015 [...] een uitgewerkt Ruimtelijk Structuurplan [is], waarin ook de Gedempte Zuiderdokken zijn opgenomen. Vanaf begin 2016 wordt vervolgens gestart met het planningsproces en met het verder uitwerken van de diverse projecten, zo ook het project voor de Gedempte Zuiderdokken”. De verwerende partij gaat daarbij “de inspanningsverbintenis aan om vervolgens binnen een zo spoedig als mogelijke termijn het verdere proces (vergunningsaanvraag, budgetopmaak, uitvoeren vergunning) te benaastigen, rekening houdende met het geijkte wettelijke traject”.

3.1.7. De zes inwoners ontvangen luidens de overeenkomst “betaling van de procedurekosten, de kosten van technische bijstand, e.a. van een bedrag van in totaal 45.000,00 €”.

3.1.8. De zes inwoners verbinden zich ten slotte ook “tot de afstand van elk geding met betrekking tot de hangende procedures binnen een termijn van 2 dagen na ondertekening van de onderhavige overeenkomst”, met uitzondering van één procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in welke zaak de verwerende partij zich ertoe verbindt de bestreden beslissing in te trekken.

3.2. Eveneens op 6 mei 2013 beslist het college van burgemeester en schepenen van de verwerende partij “de onderhandse overeenkomst rond het gebruik voor evenementen op de Gedempte Zuiderdokken goed te keuren, en dit omwille van de nakende start van de Sinksenfoor” (artikel 1) en “deze overeenkomst ter bekrachtiging [...] aan de gemeenteraad [voor te leggen]” (artikel 2).

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.3. Op 27 mei 2013 bekrachtigt de gemeenteraad van de verwerende partij “de onderhandse overeenkomst rond het gebruik van het plein Gedempte Zuiderdokken voor evenementen, zowel in het geval deze als dading dan wel als onderhandse overeenkomst zou bestempeld worden”.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep - procesbevoegdheid

A. Standpunt van de verwerende partij

4.1. Wat de procesbevoegdheid betreft, vraagt de verwerende partij in haar memorie van antwoord aan de Raad van State om te onderzoeken of de eerste verzoekende partij “aan de vereisten van procesbekwaamheid voldoet”, waarbij zij verwijst naar de rechtspraak inzake het in rechte optreden van feitelijke verenigingen, en om “na te kijken” of de tweede verzoekende partij “in rechte kan optreden (beslissing tot procederen en aanstellen raadsman)”.

4.2. In haar laatste memorie sluit de verwerende partij zich aan bij de argumentatie van het auditorsverslag, waarin wordt besloten dat de verzoekende partijen niet rechtsgeldig in rechte zijn getreden. Zij erkent daarbij dat de eerste verzoekende partij geen feitelijke vereniging is. Voorts gaat zij uitvoerig in op de weerlegging door de verzoekende partijen van het auditorsverslag.

B. Beoordeling

5.1. Artikel 19, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals ingevoegd bij artikel 7, 5°, van de wet van 20 januari 2014 ‘houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de

organisatie van de Raad van State’, en overeenkomstig deze laatste bepaling op 3 februari 2014 in werking getreden, luidt:

“Behoudens bewijs van het tegendeel, wordt de advocaat verondersteld gemandateerd te zijn door de handelingsbekwame persoon die hij beweert te vertegenwoordigen.”

De parlementaire voorbereiding vermeldt hieromtrent :

“Het lijkt wenselijk om terug te keren naar een interpretatie van artikel 440 van het Gerechtelijk Wetboek, die gedeeld wordt door het Hof van Cassatie en de Raad van State. Deze interpretatie belet niet dat een partij in het geschil de regelmatigheid van de beslissing om te handelen zou betwisten. Maar het behoort die partij, *in casu* dan toe dit door alle mogelijke rechtsmiddelen te bewijzen (*Parl. St.*, Senaat, 2012-2013, nr. 5-2277/1, p. 19).”

5.2. De vraag in de memorie van antwoord van de verwerende partij aan de Raad van State om zelf te onderzoeken of de eerste verzoekende partij, die daarbij ten onrechte als een feitelijke vereniging en niet als een beroepsvereniging wordt aangemerkt, “aan de vereisten van procesbekwaamheid voldoet”, houdt geen betwisting van de procesbevoegdheid van de eerste verzoekende partij in.

5.3.1. Ten aanzien van de tweede verzoekende partij werpt de verwerende partij in haar memorie van antwoord evenmin een exceptie wegens gebrek aan procesbevoegdheid op, maar beperkt zij zich ertoe aan de Raad van State te vragen “om na te kijken” of de tweede verzoekende partij “in rechte kan optreden (beslissing tot procederen en aanstellen raadsman)”. Dit terwijl de verwerende partij zelf kennis had of in elk geval moest nemen van de bij het verzoekschrift gevoegde beslissingen tot in rechte treding en de statuten van de verzoekende partijen.

5.3.2. Ingevolge de inwerkingtreding van het onder randnummer 5.1 geciteerde artikel 19, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, op 3 februari 2014, staat het evenwel niet langer aan de Raad van State om ambtshalve de procesbevoegdheid van een verzoekende partij te onderzoeken,

maar staat het aan een partij in het geding, te dezen de verwerende partij, om het tegenbewijs te leveren dat een verzoekende partij niet op regelmatige wijze in rechte is getreden.

5.4. Eerst in haar laatste memorie gaat de verwerende partij zelf in op de procesbevoegdheid van de verzoekende partijen, middels een repliek op de laatste memorie van de verzoekende partijen, die zelf een antwoord van deze partijen op het standpunt van de auditeur-verslaggever ter zake van hun procesbevoegdheid inhoudt. Een dergelijke repliek, wezenlijk gesteund op het ambtshalve onderzoek naar de procesbevoegdheid in het auditoraatsverslag, opgesteld na de inwerkingtreding van het onder randnummer 5.1 geciteerde artikel 19, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, vormt geen tijdig en geldig tegenbewijs met betrekking tot de procesbevoegdheid van de verzoekende partijen.

5.5. Gelet op wat voorafgaat, wordt de procesbevoegdheid in hoofde van de beide verzoekende partijen aangenomen.

6. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat heeft het op grond van artikel 12 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ opgemaakte verslag over de zaak beperkt tot het onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep wat de procesbevoegdheid betreft. Voor de oplossing van het geschil is het noodzakelijk dat de zaak verder door een lid van het auditoraat wordt onderzocht en dat daarover verslag wordt uitgebracht. Er is derhalve reden om het debat te heropenen.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek van de zaak.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen december 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust